

"סוד החשמל"

עצומת 3אא אי"ה בקרוה

ד"ר מתוך סדרת הספרים

ד"ר ארבע פסח תש"ע [מותר 3אא 3אא לזיכוי הרבים]

סוד הנקיון בערב פסח

ח"ב ע' קטו) שפסח הוא זמן של השפעת הנצח. וכן פסח בגימטריא נצח המסמל את צד הימין.

וכן מובא ב'טור' (אר"ח ת"ז) שפסח כנגד אברהם. וכן בספירת העמר בשבוע של פסח מתקנים את מדת החסד. וכן מובא בפרע"ח להאריז"ל (ראש חדש ע' תנט) שבחדש ניסן שולט המלאך מיכאל שהוא מלאך החסד. וכן מובא בספר 'אסרי לגפן' (פסח ע' צט) בשם ספר 'קהלת יעקב' שפסח בגימטריא חסד דחסד, וכן מובא שם (ע' י) בשם המהר"ל ששבת הגדול נקרא גדול על שם מדת הגדלה והחסד שמתחילה להשפיע בזמן זה. וכן מובא בהגדה של פסח 'וכל המרובה לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח, וענין הרבוי והאריכות שייכים למדת החסד.

וכן תחלת ההגדה בליל פסח היא כל דכפין ייתי ויכול, המרמזת על מדת החסד שנותנת בלי חשבון וכלי בדיקה לכל דכפין, כמו שרואים אצל אברהם שפתח את ביתו לכל דכפין.

וכן בליל פסח הציל אברהם את לוט במלחמת המלכים, כמובא בפרד"א (כז), והיה זה לצורך הלדת נשמת דוד המלך שיוצא מלוט, כדבארנו במאמר 'תכלית ספורי לוט בתורה'. ודוד המלך הוא משרש יצחק מהשמאל דקדשה, כמובא בזהר (וישלא קסח). ודוד משפיע את השפעת הפרנסה לישראל כדבארנו במאמר 'השלחן פה'. וגם כאן רואים שבלייל פסח דאג אברהם להביא לעולם את השמאל דקדשה.

וכן הצלת לוט מסדום היתה בפסח, כמובא ברש"י (בראשית יט, ג) שלוט אפה מצות למלאכים כי זה היה פסח. ובאותו זמן היה המעשה של לוט עם בנותיו שמשם יצא דוד. וזה היה שנה לפני לדת יצחק שהרי המלאכים אמרו לאברהם קדם הפיכת סדום "כעת חיה ולשרה בן", וכן רואים שהתורה הסמיכה את פרשת לוט עם בנותיו לפרשת לדת יצחק. וכן הזווג של בעז ורות לצורך הלדת דוד המלך, התחיל בפסח כמובא בפתוב (רות ב, כב) "והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים".

וכן לוי בן יעקב המסמל את מדת הגבורה נולד בפסח, כמובא במדרש (ילקוט שמות קסב). וכן ברפת יצחק ליעקב שהיתה ברפת צד הגבורה היתה בערב פסח כמובא

מצינו בגמ' (ב"ב כה:): "מצפון זהב יאתה" זו רוח צפונית שמזלת את הזהב רואים שרוח צפונית שהיא רוח שמאלית שבאה מצד הגבורה מוזילה את הזהב, דעניני העשר והזהב, טמונים בצד צפון, כמו שכתוב (משלי ג, טז) "בשמאולה עשר וכבוד", וכן מצינו בגמ' (ב"ב כה:): הרוצה להעשיר יצפין. וכן מובא בלק"ת להאריז"ל (וישב ע' קא) כל המזונות הם מצד הגבורה קו שמאל. וכן גביר הוא מלשון גבורה והוא בגימטריא גבורה לרמז שהשפע שלו בא מצד הגבורה. וכן מובא בספר 'דורשי רשומות' (ע' קלה) שיצחק אבינו בגימטריא ממון במלוי האותיות מ"ם מ"ם ר"ו נו"ן.

נראה לבאר הטעם שהעשר וההשפעות הגשמיות באים מהשמאל, דענין השמאל הוא לצמצם ולהגביל, לכן ההשפעות הגשמיות שהם השפעות בחינת צמצום היותר גדול, באות על ידי הגבורות שמצמצמות ההשפעה, וכן הכתוב (בראשית מג, ב) "שברו לנו מעט אכל" ר"ת שמאל.

מובא ב'לקוטי הש"ס' להאריז"ל (ברכות) המזון נמשך מחסד ומתגלים על ידי גבורות, וכן מובא בפרע"ח להאריז"ל (העמידה ע' רנג) שברכת ברוך עלינו שמשפיעה את הפרנסה היא כנגד ספירת הנצח המסמלת את צד הימין. נראה דלכן אברהם שהוא בחינת חסד הביא את יצחק שהוא בחינת גבורות לעולם, לסמל שהגבורות שרשם מהחסד הגמור שבא מאברהם.

נראה דלכן יצחק נולד בפסח לפי כל השיטות בגמ' (ר"ה י:), ולשיטה אחת גם נפטר בפסח. ומצינו בזהר (השמטות רסא:): שפסח זה זמן שליטת הימין. דכיון ששליטה מעוררת רצון לחדור את הצד הנגדי שיפעל לפי רצון השולט, לכן בפסח שאז הימין שולט וגובר, הוא משפיע את החסד היותר גדול ומוליד את יצחק שישפיע את השפעת הגבורות. וכן המלאכים בשרו לאברהם על לדת יצחק בפסח, שנה קדם הלדה. (ע' בדעת זקנים בראשית יח, יד).

וכן מצינו במדרש (ילקוט בראשית עו) שההבטחה לאברהם בבית גין הבתרים שלשים שנה קודם לדת יצחק, "הבט נא השמימה וספר הפוכבים פה יהיה זרעך", היתה בליל פסח. וכן מובא ב'שער הכוונות' להאריז"ל (ראש חודש

בפרדר"א (לב). דבזמן שליטת הימין הוא דואג שהשמואל ישפיע את הברכה היותר גדולה ברכתו של יצחק. וכן בארנו במאמרי הבכורה שברפת יצחק ליעקב התחילה במכירת הבכורה של עשו ליעקב. ומובא בפמ"ג (אר"ח תעו) שמכירת הבכורה של עשו היתה בערב פסח. וכן נצ"ח המסמל את צד הימין מרמז בכתוב (בראשית כז, ט) "לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים" בדלוג ה' אותיות.

מצינו במשנה (ר"ה טז) שבפסח נדונין על התבואה ובברטנורא שם מבאר שבפסח משפיעים את שפע התבואה לעולם. ומבאר לדברינו דזה הזמן שהימין משפיע את התבואה והפרנסה דרך יצחק. וכן מצינו בגמ' (פסחים קיח.) שבלייל פסח הקב"ה יושב ברומו של עולם ומחלק מזונות לכל בריה. וכן הבל המסמל את מדת החסד הביא את קרבנו "מפלות צאנו ומחלבהו" בלייל הפסח, כמובא בפרדר"א (כא), דבזמן זה הימין משפיע את הגשמיות בשפע. וכן עשירותו של אברהם אבינו התחילה בלייל פסח, דמצינו בפרדר"א (כו) ששרה נלקחה לפרעה בלייל פסח, וה' הפך אותו בנגעים גדולים, וכתוצאה מזה פרעה העשיר את אברהם, כמובא בכתוב (בראשית יג, ב) "ואברהם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב" ועין שם ברש"י שבחזרתו פרע הקפותיו, וכן מובא ב'חיד"א' (נחל קדומים פ' וירא) בשם רבנו אפרים שפסח בגימטריא קמח. דזה הזמן שמשפיעים את הקמח לעולם. וכן תפלת טל שמתפללים בפסח מדברת על פרנסה, וכן מצה בגימטריא ממוזן. וכן הכתוב המדבר על חג הפסח (שמות יב, יד) "והיה היום הזה לכם לזכרון וחתם אתו" ס"ת ממוזן, וכן הכתוב (שם כא) "וקחו לכם צאן למשפחתיכם" ס"ת ממוזן.

נראה דלכן ה' צוה את מצות תפלין ביציאת מצרים, דכשם שחג המצות הוא חסד שמשפיע את הפרנסה דרך הגבורות, כך תפלין שרשם מאבא שהוא בחינת חסד, כמובא בפרע"ח להאריז"ל (תפלין ח"א ע' צא), ומשפיעים את שפע הפרנסה דרך הגבורות, כדבארנו במאמר 'חשמל צצית', וכן "חג המצות הזה" בגימטריא תפלין. וכן מובא ב'שפת אמת' (ר"ה תרמ"ד) שפסח הוא בחינת מצות תפלין, בחינת זרוע הנטויה. וכן מצות תפלין ומצות אכילת קרבן פסח הן שתי מצוות שאין מחנכים בהן את הקטנים.

נראה דלכן יצאו בני ישראל עם בצק על שכמם ופביכול הבצק היה הדגל שלהם שאתו כלם הלכו לעין כל, לרמז שזמן זה הוא זמן הבצק והפרנסה. ולכן היה להם נס שהבצק לא החמיץ, לרמז שזה הזמן של השפעת הבצק מצד הקדשה שאינו מחמיץ. וכן הכתוב (שמות יב, לד) "וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צררת בשמלתם על

שכמם" ר"ת **עצבים** המסמלים את הממוז, כמובא ברד"ק (ישעי' נח, ד). וכן מובא בשם הרה"ח ר' לוי יצחק שניאורסון זצוק"ל שגם הירידה למצרים נעשתה דרך דגן וקמח, דחלום האלמות היה חלום על דגן, וכן אחי יוסף ירדו למצרים לשבר בר ולהביא קמח. וכן פס"ח ס"ת הכתוב המדבר על נשואי יצחק ורבקה (בראשית כד, סה) "ותקח הצעיר ותתכנס". דנשואי יצחק ורבקה מסמלים את השפעת יצחק לרבקה הנעשית דרך בחינת פסח. והעירוי הרב רפאל מגיד שליט"א, שיתכן גם שזה היה בתקופת פסח, דכתוב (בראשית כה, ב) "ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה", ואם מלאו לו ארבעים בתקופה זו, היה זה בתקופת פסח שהיא זמן לדתו. ויש להעיר על זה שלא מסתבר שזה היה בפסח עצמו, דמובא ברש"י (שם סז) שהבצק תפח בזמן זה, ולא מסתבר שיצחק אכל חמץ בפסח.

וכן עקדת יצחק היתה בחדש ניסן כמובא במדרש (שמור"ר טו, יא) דעקדת יצחק מרמזת על הקשירה שצריך לעשות לברפת יצחק שיהיה לעבודת ה', כדבארנו במאמר 'חשמל צצית'. ובזמן זה שיצחק משפיע ברכתו צריך לעשות קשירה זו.

מצינו במדרש פליאה (אות קסז) "בא אחיך במרמה", **בחכמת תורתו "ויקח ברכתך" הוציא לו אפיקומן והראה לו**. נראה לבאר על פי דברינו דכיון שברפת יצחק קשורה עם חג הפסח, עבודת ליל הסדר ממשיכה ברכה זו. וגמר ההמשכה הוא במצות אפיקומן שהיא גמר הסדר. ויצחק רמז לעשו בזה שהראה לו את האפיקומן, שיעקב לקח את כל הברכה ולא הותיר לו כלום.

מובא בהגדה של פסח 'מצוה עלינו לספור ביציאת מצרים וכל המרבה לספור ביציאת מצרים הרי זה משבח'. בארנו במאמר 'האסור למנות את בני ישראל' שעולם הטבע הוא בחינת מספר שבו כל דבר הוא מגבל כמו מספר שיש לו קצבה. ומה שמעל הטבע שיך למערכת שמעל המספר. נראה דספור המלבש בטבע הוא מלשון מספור, דספור מפרט את הדבר באפן שיוכל להתקבל גם בשכלו של קטן, והוא מוריד שכל נעלה למערכת הטבע והמספר, שיתקבל למטה. נראה דלכן בלייל פסח יש מצוה מיחדת של ספור יציאת מצרים וכן מצוה מיחדת של "והגדת לבנך" שיתקבל בשכלו של קטן, ולא מספיקה זכירת יציאת מצרים כמו בכל השנה. דכשם שהנהגת הקב"ה בליילה זה לחלק מזון לכל בריה, שזה נעשה דרך מדת הגבורה המצמצמת את האור אין סוף בצמצום גדול מאד שיהפך לגשמי, כך פעלת הספור היא באותה בחינה שמצמצם השכל באפן שיתקבל בשכלו של קטן. ודבר זה

מעורר את השפע של ליל פסח. ולכן היו מספרים כל הלילה כדי להמשיך השפע במשך כל הלילה, כפי שהבאנו לעיל מהגמ' שהקב"ה יושב ומחלק מזונות כל הלילה. וכן מובא ב'שער הפננות' להאריז"ל (פסח ח"ב ע' קסב) **ענין ליל פסח הוא בסוד המוחין דקטנות**, ומבאר לדברינו דההשפעות של לילה זה שיכות לבחינת מוחין דקטנות.

ראיתי קושיא בשם האדמו"ר מצאנז זצוק"ל מדוע שמו של משה רבנו שהיה השליח מאת ה' לגאל את ישראל, לא מזכר ב'הגדה של פסח' אפלו פעם אחת. בארנו במאמר 'מן בזכות משה' **שהמן היה בזכות משה**. דזה היה נצרך לתפקידו של משה בעולם, דמשה עקר תפקידו בעולם היה קבלת התורה ונתינתה לישראל, וכדי שבני ישראל יהיו כלי לקבל את התורה כראוי, הצרכו להיות מזככים מן החמירות והגשמיות, ולכן אכלו מן, שהוא מזון רוחני, שאינו מגשם את הגוף. לעמת שאר המאכלים שהם מגשמים את הגוף ומפריעים לאדם ללמד תורה. וכשבני ישראל התאוו לבשר, כתוב (במדבר יא, יד) **"לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה, כי כבד ממני, ואם ככה את עשה לי, הרגני נא הרג, אם מצאתי חן בעיניך, ואל אראה ברעתי"**, דאם איני יכול לעשות תפקידי בעולם למה לי חיים. וכן בארנו במאמר 'הצל מניעת הפרעות' ששיטת משה היתה שהארון והכלים אינם צריכים לשום דבר, אפלו לא לבית, ויש להם יכלת קיום מצד עצמם, דכמו שמשה בעצמו שהיה פלו תורה, פרש מן האשה, ביתו זו אשתו, וכן ארבעים יום לחם לא אכל ומים לא שתה, ופרש מן הגשמיות, כך חשב משה שהארון והלוחות שבו, וכן שאר הכלים, אינם צריכים לכלום מצד עצמם, וכל החיוב לעשות בית זה משום צווי ה', אם כן נעשה קדם את הדברים החשובים יותר, שהם הכלים, ואחר כך נעשה את המשכן שהוא הבית של הכלים. וכן ב'הגדה של פסח' לא מזכירים את משה, דספור יציאת מצרים הוא להמשיך את הגשמיות לעולם, ושיטת משה היתה שאין צורך בגשמיות.

וכן חדש ניסן הוא מלשון **נס**, והשפעת הפרנסה אף על פי שהיא יורדת לתוך הטבע היא באה דרך בחינת נס המסמלת דבר שהוא מעל הטבע שיורד לתוך הטבע. וכפי שרואים שאותיות **נס** נמצאות באמצע המלה פרנסה, ונכנסות בתוך אותיות פרה המסמלת את עולם הטבע הבהמי. וכן חדש ניסן זה זמן של התחדשות המלכות שמשפיעה את הפרנסה, כפי שבארנו במאמר 'השלחן פה'.

והוסיף חכם אחד שליט"א שהאותיות **נס** נכנסות בתוך אותיות **פר** ה' לרמז שהשפעה זו היא נס שפועל דרך הפ"ר דינים, וה' גבורות. וכן מובא ב'מבוא שערים' להאריז"ל (ע' קנה) שפ"ר דינים מתחלקים לה' גבורות כל אחד כמנין ז"ן עה"כ, ורואים שפ"ר דינים משפיעים את השפעת הפרנסה.

נראה דלכן מסכת פסחים מתחילה **אור לארבעה עשר בודקין את החמץ** והסוגיא הראשונה בפסחים דנה מדוע המשנה קוראת ללילה בשם אור, דיש כאן רמז שהסוד של פסח הוא האור שבוקע מתוך הלילה שמסמל את מדת הגבורה, בחינת החסד שבגבורה. וכן שמעתי בשם הרה"ג המקבל ר' בניהו שמואלי שליט"א שפס"ח ר"ת ג' שמות הפרנסה היוצאים מהכתוב "פותח את ידך" פא"י, סא"ל חת"ך.

נראה דלכן בערב פסח עוסקים בנקיון דמצינו בגמ' (פסחים קיא:) שהמלאך הממנה על הפרנסה נקרא נקיד, והמלאך הממנה על העניות נקרא נבל. ומבאר רש"י (ד"ה נקיד) **נקיד שמייה, לשון נקיות, לפיכך אינו רוצה לכלוך שיהו פרוין ושלכין לדרס ברגל, נבל שמייה, לשון לכלוך. וכן מובא ברש"י (שבת סב: ד"ה ליד) שרא דעניותא נביל שמייה, ונביל קרי ליה, ואוהב מקום מאוס. רואים שהנקיון מביא פרנסה, וכיון שחדש זה הוא הזמן של השפעת הפרנסה, עוסקים בו בנקיון. עין בפרוש הרא"ש (נדרים נו.) שהיו מכינים בבית מטה מצעת לנקיות כסגלה לפרנסה.**

וכן מצינו במדרש (משנת ר"א יז) שהנקיון הוא סמל של קדשה, ובמקום שיש קדשה יש שפע וברכה. ומאידך מצינו בזהר (וישב קצ:): שהסטרקא אחרא נקרא לכלוך. וכן מובא בפרוש הש"ך על התורה (ריש פ' לך לך) שהפוך אותיות **לכלל** הוא **לכלך**, לרמז שאם מסירים הלכלוך זוכים לכלפלה ולפרנסה. **נראה** דלכן נקיון בגימטריא גבורה דהשפעת הפרנסה באה מצד הגבורה דרך המלאך שאוהב נקיון. וכן הכתוב שנאמר על יצחק המסמל את מדת הגבורה כשבא לתת את ברכת הפרנסה של **"ויתן לך האלהים"** (בראשית כז, א) **"ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו"** ס"ת נקיון, וכתוב זה מסמל את מדת הגבורה של יצחק, כמובא בספר 'אדיר במרום' לרמח"ל (ד"ה עינוי דרישא) ש"ותכהין" מרמז על יד פהה, שהיא יד שמאל המסמלת את מדת הגבורה. והוסיף מו"ר הרה"צ ר' פישל איזנבאך זצוק"ל שגם קין המסמל את מדת הגבורה אותיות **נקי**, והוסיף חכם אחד שליט"א שנקיון נעשה בדרך כלל על ידי נשים השיכות למדת הגבורה.

נראה דהלשון **קנין** הוא מלשון **נקיון**, דהשפעת הפרנסה באה דרך משא ומתן הנעשה על ידי קנינים, וקנין הוא חלק מצנור הפרנסה שנקרא נקיון, ולכן צריך נקיות כפים במשא ומתן.

מצינו בגמ' (פסחים ז:) **שוקי ירושלים עשוין להתכבד בכל יום**. נראה דלכן הקפידו על נקיון בירושלים דמצינו במדרש (ב"ר נו, י) **שירושלים היא מלשון יראה המסמלת את**

מדת הגבורה ויראה בגימטריא נקיון. וכן מצינו במדרש (ב"ר מג, ו) שירושלים נקראת צדק המסמל את מדת הגבורה. **כתוב** (תהילים כו, ו) **"ארחץ בנקיון פפי"**. נראה דלכן כתוב המלה נקיון בנקיות הידים, דמצינו בגמ' (שבת סב:) **שלשה דברים מביאין את האדם לידי עניות וכו' מזלזל בנטילת ידים**. וכן מובא בספר 'שושן סודות' (אות קמב) **שעל נטילת ידים ר"ת ענ"י**, לרמז שזה מוציא מידי עניות. וכיון שפלאך הפרנסה נקרא נקיון, לכן כתוב **"ארחץ בנקיון פפי"**, לרמז שנטילת הידים מביאה נקיון שמביא פרנסה.

ועוד נראה דלכן כתוב המלה נקיון בפתוב על נקיות הידים דוקא, דהשפעת הפרנסה באה מבחינת יד, כמו שכתוב (תהילים קמה, טז) **"פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון"**. דבארנו במאמר 'חשמל אות', וכשנוטלים ידים ממשיכים את מלאכי הנקיון לבחינת הידים הרוחניות להשפיע הפרנסה משם. וכן נטילה היא מלשון לקיחה, וכשנוטלים ידים לוקחים שפע מהידי העליונות. וכן מובא ב'סדור הרש"ש' לכוון בנטילת ידים להמשיך שפע של פסוקי 'ויתן לך' בכל העולמות הנרמזים בבחינת ידים, ופסוקי 'ויתן לך' מדברים על השפעת הפרנסה מצד הגבורה של יצחק. וכן מובא ב'שער הפננות' להאריז"ל (ברכת השחר ח"א ז) **צריך לפשוט כפות הידים כמי שרוצה לקבל בהם איזה דבר**. וכן מובא בספר 'תורת העולה' לרמ"א (פ"ד) שצריך להגביה ידיו בנטילת ידים לרמז על קבלת השפע מלמעלה.

מובא ב'טור' (או"ח קנח) **יוסיף לטל בשפע דאמר רב חסדא אנה משאי מלא חפנאי מיא, ויהבו לי מלא חפנאי טיבותא וכו'**, כיון דמברך קדם הנגוב הוי שפיר קדם לעשיתן שגם נגוב הוא מן המצוה. רואים שיש ענין לשפך מים בשפע, כדי לעורר את השפע שבא מפעלה זו. וכן רואים שהנגוב הוא חלק מהנטילה, דעקר הנטילה הוא הנקיון שנעשה על ידי הנגוב.

מצינו בזהר חדש (רות קה:) **נטילת ידים קדם אכילה מאי טעמא, בגין דאכילה איצטריך נקיות כגונוא דמלאכי השרת דלעילא**. בארנו במאמר 'חוטי החשמל'

שהשפעת הפרנסה לעולם באה דרך המלאכים. נראה דזהו מרמז שנטילת ידים מקשרת את האדם למלאכי השרת, שמשפיעים את הפרנסה שהם בבחינת נקיון.

מובא ב'עץ חיים' להאריז"ל (שער לא ח"ב ע' קיג) **שנטילת ידים היא מלשון "וינטלם וינשאם"**, דנטילת ידים מעלה את הידים לדרגה גבוהה, בבחינת **"שאו ידכם קדש"**, ומצינו במדרש (משנת ר"א יז) שהנקיון הוא סמל של קדשה, ובמקום שיש קדשה יש שפע וברכה. וכן נראה לבאר מה שמצינו בזהר (נשא קמו:) שהלויים נוטלים ידי הכהנים. דלויים הם בחינת גבורה ופעלת הנקיון שיכת לגבורה.

מצינו בגמ' (שבת מט.) א"ר **ינאי תפלין צריכין גוף נקי כפאלישע בעל כנפים**, מאי היא אבני אמר שלא יפיה בהן רבא אמר שלא יישן בהן. בארנו במאמר 'חשמל צצית' שתפלין משפיעים את השפעת הפרנסה לאדם. נראה דלכן הקפידו בתפלין על ענין הנקיות במיוחד, יותר ממה שהקפידו בזה בשאר מצוות. דנקיון הוא תנאי קודם לפרנסה, ותפלין בגוף שאינו נקי אינם יכולים להשפיע את השפעתם לאדם. ולכן הגמ' מזכירה את אלישע בעל כנפים שהוא דגמא לתפלין בגוף נקי. דבארנו במאמר 'חשמל עוף' שנעשה לו נס עם התפלין שנהפכו לכנפים, לרמז שהתפלין מעוררים את כנפי המלאכים להשפיע את שפע הפרנסה. ולכן הגמ' שם מזכירה במעשה של אלישע בעל כנפים את הכתוב **"כנפי יונה נחפה בכסף"**, לרמז על השפעת הכסף שבאה בכנפים אלו.

נראה לבאר טעם מדוע מלאכי הפרנסה אוהבים נקיון, כיון שהלכלוך נעשה משירי מזון, או ממזון שנתעכל בגוף האדם וכו', הרי זו כביכול פגיעה בכבודם שדברים אלו נעשים מהשפעתם, לכן צריך להקפיד על נקיון כשהם באים להשפיע השפעתם. ועוד נראה דבלכלוך יש נשמות שלא באו על תקונם, ודרכו של הימין לקרב, ושל השמאל לדחות, לכן השמאל אוהב את הנקיון שבו דוחים את הנשמות האלו.

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים
כדי להוציא לאור את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' אנו זקוקים לעוד נרשמים. הנרשמים מראש יקבלו את הסט [4 כרכים] במחיר 80 ש"ח בלבד. אין צורך לשלם מראש. נא להשאיר הודעה בתא קולי 0573109982. או בפקס 0737254480. או במייל fish@neto.net.il כמו כן אנו זקוקים לתרומות להדפסת עלונים. המעוניינים בחוברת 'פתח לסדור הרש"ש' או 'סוד החצי' [כל חוברת 250 עמודים 5 ש"ח] ישאירו הודעה כנ"ל. המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני את מאמר צניעות האישה עם הוספות חדשות [סוד חיי האישות לאור הקבלה לנשואים בלבד], או את הגליון החודשי, ישלחו בקשה לכתובת המייל.